

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN  
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)

28 päivänä kesäkuuta 2005 \*

Asiassa T-386/04,

**Eridania Sadam SpA**, kotipaikka Bologna (Italia),

**Italia Zuccheri SpA**, kotipaikka Bologna,

**Zuccherificio del Molise SpA**, kotipaikka Termoli (Italia),

**CO.PRO. B — Cooperativa produttori bieticoli Soc. coop. rl**, kotipaikka Minerbio (Italia), ja

**SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA**, kotipaikka Cesena (Italia),

edustajinaan asianajajat G. Pittalis, I. Vigliotti, G. M. Roberti, P. Ziotti ja A. Franchi, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajina,

\* Oikeudenkäyntikieli: italia.

vastaan

**Euroopan yhteisöjen komissio**, asiamiehinään C. Cattabriga ja L. Visaggio,  
prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jota tukee

**Euroopan unionin neuvosto**, asiamiehenään F. Ruggeri Laderchi,

väliintulijana,

jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2004/2005 30 päivänä kesäkuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1216/2004 (EUVL L 232, s. 25) 1 artiklan d kohta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN  
OIKEUSASTEENTUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit  
M. E. Martins Ribeiro ja K. Jürimäe,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

**määräyksen**

**Asiaa koskevat oikeussäännöt**

- 1 Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 (EYVL L 178, s. 1; jäljempänä perusasetus) I osaston 1 ja 2 luvussa otettiin käyttöön muun muassa hintajärjestelmä ja kiintiöjärjestelmä markkinointivuosiksi 2001/2002–2005/2006.

- 2 Kiintiöjärjestelmässä kullekin jäsenvaltiolle vahvistetaan kansallista sokerintuotantoa koskeva perusmäärä, jonka jäsenvaltiot jakavat alueellaan sokerintuottajayrityksille A- ja B-kiintiöiden muodossa. Näille kahdelle kiintiölle myönnetään menekkiä koskeva takuu, ja ne koskevat markkinointivuotta, joka alkaa kunakin vuonna 1.7. ja päättyy 30.6. seuraavana vuonna.
- 3 Hintajärjestelmä sisältää interventiojärjestelmän, jolla pyritään takaamaan hinnat ja tuotteiden menekki sekä vakauttamaan sokerimarkkinat.
- 4 Valkoisen sokerin hinnat eivät ole samat koko yhteisön alueella. Perusasetuksen 2 artiklan 1 ja 4 kohdassa säädetään, että sokerintuottajia varten vahvistetaan ”interventiohinnaksi” 63,19 euroa/100 kg muille kuin alijäämäalueille ja että komissio vahvistaa vuosittain ”johdetun interventiohinnan” kullekin alijäämä-alueelle.
- 5 Tästä hintojen eriyttämisestä, jota kutsutaan ”alueellistamiseksi”, seuraa, että perusasetuksessa säädetään alijäämäalueiden osalta niille myönnetyn kiintiön puitteissa suuremmasta korvauksesta näillä alueilla tuotetusta sokerista samoin kuin sokerintuotantoon tarvittavan raaka-aineen korkeammasta ostohinnasta.
- 6 Sokerijuurikkaiden ostohintojen osalta muita kuin alijäämäalueita koskevia interventiohintoja vastaavat vähimmäishinnat ja alijäämäalueita koskevia johdettuja interventiohintoja vastaavat korotetut vähimmäishinnat. Sokerintuottajien on maksettava viimeksi mainitut hinnat sokerijuurikkaiden tuottajille.

- 7 Muiden kuin alijäämäalueiden vähimmäishintoja korotetaan perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaan kahteen kertaan. Niitä korotetaan ensin määrällä, joka on kyseisen alueen interventiohinnan ja johdetun interventiohinnan välinen erotus. Näin saatu summa kerrotaan kertoimella 1,30.
- 8 Koska hankintatilanteesta ennakoitiin alijäämäistä Italian tuotantoalueilla markkinointivuodeksi 2004/2005, valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2004/2005 30 päivänä kesäkuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1216/2004 (EUVL L 232, s. 25; jäljempänä riidanalainen asetus) 1 artiklan d kohdassa vahvistettiin kyseiseksi markkinointivuodeksi valkoisen sokerin johdettu interventiohintaa 655,30 euroksi tonnilta Italian kaikille alueille.

### **Asian käsittelyn vaiheet**

- 9 Kantajat nostivat nyt käsiteltävän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 27.9.2004 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 10 Neuvosto hyväksyttiin 8.12.2004 annetulla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä väliintulijaksi tukemaan vastaajan vaatimuksia. Neuvosto jätti väliintulokirjelmänsä 11.2.2005.
- 11 Komissio esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 17.11.2004 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun oikeudenkäyntiväitteen. Kantajat esittivät tätä oikeudenkäyntiväitettä koskeneet huomautuksensa 14.1.2005.

- 12 Associazione nazionale bieticoltori, Consorzio nazionale bieticoltori ja Associazione bieticoltori italiani pyysivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 29.12.2004 toimittamallaan erillisillä asiakirjoilla saada osallistua väliintulijoina oikeudenkäyntiin tukeakseen vastaajan vaatimuksia. Asianosaiset eivät vastustaneet näitä pyyntöjä.

### **Asianosaisten vaatimukset**

- 13 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen tai yhdistää sen käsiteltäväksi pääasian yhteydessä

— kumoaa riidanalaisen asetuksen 1 artiklan d kohdan

— toissijaisesti toteaa EY 241 artiklan perusteella, että perusasetuksen 2 artikla on lainvastainen eikä sitä voida soveltaa siltä osin kuin siinä ei sallita komission ottavan huomioon tullittoman tuonnin ja kiintiöihin kuulumattoman tuonnin olemassaoloa johdettua interventiohintaa vahvistaessaan ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 14 Oikeudenkäyntiväitteessään komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- ensisijaisesti jättää kanteen tutkimatta ja
  - velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut
  - toissijaisesti vahvistaa uuden määräajan oikeudenkäynnin jatkamista varten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.
- 15 Neuvosto vaatii väliintulokirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jättää kanteen ja kantajien EY 241 artiklan nojalla esittämän lainvastaisuusväitteen tutkimatta.

### **Tutkittavaksi ottaminen**

- 16 Työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi, jos joku osapuolista sitä hakemuksella pyytää, ratkaista oikeudenkäyntiväitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättä toisin. Käsillä olevassa tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saavansa asiakirjoista riittävän selvityksen, minkä vuoksi suullista käsittelyä ei ole tarpeen järjestää.

*Asianosaisten lausumat*

- 17 Komission mielestä kanne on jätettävä tutkimatta. Riidanalainen asetus on näet lainsäädäntötoimi, joka ei koske kantajia erikseen (asia T-168/95, Eridania ym. v. neuvosto, tuomio 8.7.1999, Kok. 1999, s. II-2245, jonka yhteisöjen tuomioistuin pysytti muutoksenhaussa asiassa C-352/99 P, Eridania ym. v. neuvosto, 28.6.2001 antamallaan määräyksellä, Kok. 2001, s. I-5037).
- 18 Tämä ratkaisu on vahvistettu asiassa T-338/03, Eridania ym. vastaan komissio, 8.7.2004 annetulla määräyksellä (31 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin täsmensi niin ikään kyseisessä määräyksessä, että vahinko, jota kantajille oli väitetty aiheutuneen sen vuoksi, että sokerijuurikkaiden hinta nousi Italiassa johdetun interventiohinnan soveltamisen seurauksena ja että sokerin hinta laski kyseisessä jäsenvaltiossa Balkanin maista peräisin olevan sokerin tuonnin kasvun seurauksena, ei ollut sinänsä sellaista, että kantajat olisivat erottuneet muista yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tätä alaa koskevassa vakiintuneessa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla (määräyksen 34–36 kohta).
- 20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lopuksi, että valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2003/2004 30 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1158/2003 (EUVL L 162, s. 24) 1 artiklan c kohdan kumoamisesta nostetun kanteen tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten täyttymättä jääminen ei merkinnyt sitä, että kantajilta olisi evätty tehokas oikeussuoja. Kantajilla oli näet mahdollisuus riitauttaa asetuksen N:o 1158/2003 laillisuus toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa, ja ne olivat käyttäneet tätä mahdollisuutta Tribunale amministrativo regionale del Lazioissa (Lazion alueellinen hallintotuomioistuin, Italia) vireille pannussa oikeudenkäynnissä (määräyksen 41 ja 42 kohta).



- 21 Komission mielestä tässä tapauksessa pitäisi tehdä samat päätelmät, sillä yhtäältä kantajien oikeusasema samoin kuin riidanalaisen asetuksen luonne ja soveltamisala ja toisaalta oikeusasema ja asetuksen N:o 1158/2003 luonne ja soveltamisala, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki edellä 18 kohdassa mainitussa asiassa Eridania ym. vastaan komissio, 8.7.2004 antamassaan määräyksessä, ovat täysin samat. Kantajat eivät vetoa mihinkään asiavaltuuteen liittyvään perusteeseen tai erityiseen seikkaan, joka poikkeaisi näistä ja jonka vuoksi niillä voisi olla erillinen intressi vaatia riidanalaisen asetuksen kumoamista, eikä komissio myöskään ymmärrä, mikä tällainen asiavaltuuteen liittyvä peruste tai seikka voisi olla.
- 22 Neuvosto tukee komission perusteluja ja päättelee niin ikään, että nyt käsiteltävä kanne pitäisi jättää tutkimatta. Se lisää, että kantajien viittauksella julkisasiamies Jacobsin asiassa C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores vastaan neuvosto, jossa annettiin tuomio 25.7.2002 (Kok. 2002, s. I-6677, erityisesti s. I-6681), antamaan ratkaisuehdotukseen ja asiassa T-177/01, Jégo-Quérel vastaan komissio, 3.5.2002 annettuun tuomioon (Kok. 2002, s. II-2365), ei ole mitään merkitystä, koska näissä asioissa tarkoitetut tilanteet poikkesivat joka tapauksessa hyvin paljon nyt käsiteltävästä asiasta.
- 23 Neuvosto kiistää myös kantajien sen väitteen paikkansapitävyyden, jonka mukaan EY:n perustamissopimukseen perustuva ennakkoratkaisumekanismi ei olisi tehokkaan oikeussuojan periaatteen mukainen. Sellaisten jäsenvaltioiden perustuslakituomioistuimet, joissa on vastaavia ennakkoratkaisumekanismia, sen enempää kuin Euroopan ihmisoikeustuomioistuinkaan eivät ole todenneet puolen vuosisadan aikana, että ennakkoratkaisupyyntöihin perustuva oikeussuoja ei olisi tehokas.
- 24 Neuvosto korostaa kantajien viittauksesta Euroopan perustuslaista tehdyn sopimuksen (EUVL 2004, C 310, s. 1) III-365 artiklan 4 kohtaan, että kyseessä on tulevaisuudessa annettavaan lakiin liittyvä perustelu. Se, että kyseisellä määräyksellä poistetaan tulevaisuudessa tiettyjen tapausten osalta erillistä intressiä koskeva vaatimus, on osoitus siitä, että tämä vaatimus sisältyy voimassa olevaan oikeuteen ja että niin kauan kuin tämänhetkinen perustamissopimus pysyy voimassa, olisi mielivaltaista jättää se huomiotta.

- 25 Neuvosto arvioi lopuksi, että lainvastaisuusväite, jonka kantajat ovat esittäneet toissijaisesti perusasetuksen 2 artiklan osalta, on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että kannekirjelmä ei täytä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetettuja edellytyksiä (asia C-333/02, Italia v. komissio, määräys 6.1.2004, 12 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Koska riidanalaisen asetuksen kumoamista koskevaa kantajien vaatimusta ei missään tapauksessa voida tutkia, myöskään niiden vaatimusta, jonka mukaan perusasetus pitäisi todeta lainvastaiseksi, ei voida tutkia, koska se koskee niitä ainoastaan sokerintuottajien objektiivisessä asemassa.
- 26 Kantajat eivät kiistä sitä, että riidanalainen asetus on yleisesti sovellettava toimi, ja ne myöntävät vaikeudet, joiden vuoksi niiden asiavaltuuden tunnustaminen tällaisten toimien riitauttamiseksi ei olisi EY 230 artiklan neljännen kohdan tulkintaa koskevan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella puollettavissa.
- 27 Ne katsovat kuitenkin, että tämä oikeuskäytäntö, joka on vahvistettu edellä 22 kohdassa mainitussa asiassa Unión de Pequeños Agricultores vastaan neuvosto annetulla tuomiolla, asiassa C-263/02 P, komissio vastaan Jégo-Quéré, 1.4.2004 annetulla tuomiolla (Kok. 2004, s. I-3425) ja edellä 18 kohdassa mainitussa asiassa Eridania ym. vastaan komissio 8.7.2004 annetulla määräyksellä, on erityisen rajoittava ja saattaa merkitä todellista oikeuden epäämistä silloin, kun yleisesti sovellettava toimi, joka vaikuttaa suoraan yksityisten oikeusasemaan, ei edellytä kansallisten viranomaisten ensin toteuttamia täytäntöönpanotoimenpiteitä, jolloin ainoa mahdollisuus riitauttaa sen pätevyys on rikkoa ensin kyseisiä säännöksiä ja vedota sen jälkeen aloitettavassa tuomioistuinmenettelyssä näiden säännösten lainvastaisuuteen (edellä 22 kohdassa mainitussa asiassa Jégo-Quéré v. komissio annetun tuomion 45 kohta ja julkisasiamies Jacobsin edellä 22 kohdassa mainitussa asiassa Unión de Pequeños agricultores v. neuvosto antaman ratkaisuehdotuksen 43 kohta).
- 28 Kantajat lisäävät, että kun otetaan huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi 4 päivänä marraskuuta 1950 tehdyn yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä ihmisoikeussopimus), 6 ja 13 artiklassa vahvistettu ja edellä 22 kohdassa mainitussa asiassa Unión de Pequeños Agricultores vastaan

neuvosto ja 27 kohdassa mainitussa asiassa komissio vastaan Jégo-Quéré annetuissa tuomioissa sekä Nizzassa 7 päivänä joulukuuta 2000 julistetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EYVL C 364, s. 1) 47 artiklassa tunnustettu tehokkaan oikeussuojan periaate, EY 234 artiklan mukaisen ennakkoratkaisumenettelyn ei voida katsoa takaavan oikeussubjekteille tehokasta kanneoikeutta, jonka perusteella he voisivat riitauttaa oikeusasemaansa suoraan vaikuttavien, yleisesti sovellettavien yhteisön oikeussäntöjen laillisuuden.

29 Ennakkoratkaisumenettely ei näet ole kantajien käytettävissä oleva oikeudellinen kannemahdollisuus vaan pikemminkin keino, jonka käyttäminen riippuu suureksi osaksi kansallisen tuomioistuimen tekemistä arvioinneista. Mahdollisuus saada ennakkoratkaisupyynnön yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi on siis sattumanvarainen, koska ennakkoratkaisumenettelyn käyttäminen on liian monimutkaista ja siihen liittyy vaikeuksia ja epävarmuustekijöitä. Tämän arvioinnin vahvistaa se, että kantajien Tribunale amministrativo regionale del Lazioissa viraille panema kansallinen oikeudenkäynti, jonka aikana ne ovat riitauttaneet sen toimenpiteen laillisuuden, että valkoisen sokerin johdetut interventiohinnat oli vahvistettu Italiassa markkinointivuodeksi 2003/2004 asetuksella N:o 1158/2003, ei ole tähän mennessä johtanut ennakkoratkaisupyynnön esittämiseen yhteisöjen tuomioistuimelle.

30 Kantajat vetoavat lopuksi siihen, että nimenomaan sen vuoksi, että yksityisille voitaisiin taata tehokas oikeussuoja sellaisia yleisesti sovellettavia toimia vastaan, jotka eivät edellytä mitään täytäntöönpanotoimia, tuleva EY 230 artiklan neljännen kohdan korvaaminen Euroopan perustuslaista tehdyn sopimuksen III-365 artiklan 4 kohdalla antaa jokaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle mahdollisuuden nostaa kanne "säätelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä". Tämä korvaaminen on todellisuudessa vain toteava toimenpide, koska tehokas oikeus kanteen nostamiseen toimivaltaisessa tuomioistuimessa, sellaisena kuin se on vahvistettu useaan kertaan (ks. edellä 28 kohta), kuuluu jo yhteisön perusperiaatteisiin (asia 222/84, Johnston, tuomio 15.5.1986, Kok. 1986, s. 1651, Kok. Ep. VIII, s. 621, 18 kohta).

*Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 31 Aluksi on todettava, että riidanalainen asetus on lainsäädäntötoimi, mitä asianosaiset eivät kiistä. Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan d kohtaa sovelletaan näet objektiivisesti määritelyihin tilanteisiin, ja se koskee yleisluonteisella tavalla yleisesti ja abstraktisti määriteltyjä henkilöryhmiä (ks. vastaavasti edellä 17 kohdassa mainitussa asiassa Eridania ym. v. neuvosto 28.6.2001 annetun määräyksen 45 ja 46 kohta; edellä 17 kohdassa mainitussa asiassa Eridania ym. v. neuvosto annetun tuomion 39 kohta ja edellä 18 kohdassa mainitussa asiassa Eridania ym. v. komissio 8.7.2004 annetun määräyksen 31 kohta).
- 32 EY 230 artiklan neljännen kohdan sanamuodosta ja yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen sellaisen toimen kumoamiseksi, joka ei ole hänelle osoitettu päätös, ainoastaan, jos tämä toimi koskee häntä sekä suoraan että erikseen (asia C-167/02 P, Rothley ym. v. parlamentti, tuomio 30.3.2004, Kok. 2004, s. I-3149, 25 kohta; ks. vastaavasti myös asia 11/82, Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomio 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207, 5 kohta).
- 33 Tässä yhteydessä on muistutettava siitä, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt voivat väittää toimen koskevan niitä erikseen vain siinä tapauksessa, että toimi vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (edellä 22 kohdassa mainitussa asiassa Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto annetun tuomion 36 kohta; edellä 27 kohdassa mainitussa asiassa komissio v. Jégo-Quéré annetun tuomion 45 kohta ja edellä 18 kohdassa mainitussa asiassa Eridania ym. v. komissio 8.7.2004 annetun määräyksen 33 kohta).
- 34 Kantajat eivät tässä tapauksessa vetoa nyt käsiteltävän kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä koskevassa kannekirjelmän osassa mihinkään

asiavaltuuteen liittyvään perusteeseen tai erityiseen seikkaan, jonka vuoksi niillä voisi olla erillinen intressi vaatia riidanalaisen asetuksen kumoamista, ja ne myöntävät olevansa tietoisia vaikeuksista, joiden vuoksi niiden asiavaltuuden hyväksyminen kyseisen asetuksen kumoamista koskevan kanteen nostamiseksi ei ole puollettavissa, kun otetaan huomioon yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tätä alaa koskeva oikeuskäytäntö. Kun kannekirjelmä luetaan kokonaisuudessaan, siitä voidaan kuitenkin päätellä, että kantajien mielestä riidanalainen asetus vaikuttaa erityisellä tavalla niiden oikeusasemaan, minkä vuoksi ne erottuvat kaikista muista alan toimijoista siten, että toisin kuin alalla yhteisössä toimiviin muihin toimijoihin, kantajiin kohdistuu Italiassa johdetun interventiohinnan soveltamisesta seuranneen sokerijuurikkaiden hinnan nousun ja kyseisessä valtiossa Balkanin maista peräisin olevan sokerin tuonnin kasvusta seuranneen sokerin hinnan laskun yhteisvaikutus.

- 35 Tässä yhteydessä on muistutettava siitä, että toimen ei voida katsoa koskevan tiettyjä toimijoita erikseen pelkästään sillä perusteella, että toimi vaikuttaa niihin taloudellisesti arvioiden enemmän kuin niiden kilpailijoihin (asia T-11/99, Van Parys ym. v. komissio, määräys 15.9.1999, Kok. 1999, s. II-2653, 50 kohta ja edellä 18 kohdassa mainitussa asiassa Eridania ym. v. komissio 8.7.2004 annetun määräyksen 35 kohta).
- 36 Tästä seuraa, että väitetty vahinko, mikäli se oletetaan toteennäytetyksi, ei sinänsä voi olla sellaista, että kantajat erottuisivat sen perusteella muista edellä 32 ja 33 kohdassa mainitussa vakiintuneessa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla.
- 37 Kantajat väittävät kuitenkin, että tämä oikeuskäytäntö on erityisen rajoittavaa eikä sillä taata tehokasta oikeussuojaa niissä tapauksissa, joissa asetusta sovelletaan suoraan ilman kansallisten viranomaisten toimenpiteitä.
- 38 Tässä yhteydessä on muistutettava siitä, että yksityisten on voitava saada tehokasta oikeussuojaa niille yhteisön oikeusjärjestyksen mukaan kuuluvien oikeuksien osalta,

koska oikeus tällaiseen oikeussuojaan on yksi jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä johtuvista yleisistä oikeusperiaatteista. Tämä oikeus on myös vahvistettu ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklassa (ks. edellä 27 kohdassa mainitussa asiassa komissio v. Jégo-Quéré annetun tuomion 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 39 Perustamissopimuksessa on EY 230 ja EY 241 artiklalla sekä EY 234 artiklalla luotu täysin kattava oikeussuojakeinojen ja menettelyjen järjestelmä, jonka tarkoituksena on antaa toimielinten toimiin kohdistuva laillisuusvalvonta yhteisöjen tuomioistuimen tehtäväksi (ks. vastaavasti asia 294/83, *Les Verts v. parlamentti*, tuomio 23.4.1986, Kok. 1986, s. 1339, Kok. Ep. VIII, s. 551, 23 kohta). Tässä järjestelmässä luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka eivät EY 230 artiklan neljännessä kohdassa mainittujen tutkittavaksi ottamisen edellytysten vuoksi voi suoraan riitauttaa yleisesti sovellettavia yhteisön toimia, voivat tilanteen mukaan vedota tällaisten toimien pätemättömyyteen joko välillisesti EY 241 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimissa tai kansallisissa tuomioistuimissa ja vaatia viimeksi mainittuja, jotka eivät ole toimivaltaisia itse toteamaan, että kyseiset toimet ovat pätemättömiä (asia 314/85, *Foto-Frost*, tuomio 22.10.1987, Kok. 1987, s. 4199, Kok. Ep. IX, s. 235, 20 kohta), esittämään yhteisöjen tuomioistuimelle tältä osin ennakkoratkaisukysymyksiä (edellä 22 kohdassa mainitussa asiassa *Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto* annetun tuomion 40 kohta).
- 40 Näin ollen jäsenvaltioiden on luotava oikeussuojakeinojen ja menettelyjen järjestelmä, jolla voidaan taata oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan (edellä 22 kohdassa mainitussa asiassa *Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto* annetun tuomion 41 kohta).
- 41 Tässä yhteydessä kansallisten tuomioistuinten on EY 10 artiklassa määrätyn lojalin yhteistyön periaatteen nojalla mahdollisuuksien mukaan tulkittava ja sovellettava oikeussuojakeinojen käyttöä koskevia kansallisia menettelysääntöjä siten, että luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt voivat riitauttaa tuomioistuimissa sellaisen päätöksen tai muun kansallisen toimen laillisuuden, joka liittyy yleisesti sovellettavan yhteisön toimen soveltamiseen niiden osalta, ja vedota viimeksi mainitun toimen pätemättömyyteen (edellä 22 kohdassa mainitussa asiassa *Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto* annetun tuomion 42 kohta).

- 42 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin katsonut, että yksityinen, joka riitauttaa asetuksen kaltaisen yleisesti sovellettavan toimen, jonka perusteella yksityistä ei yksilöidä samalla tavalla kuin sitä, jolle toimi on osoitettu, ei voi nostaa kumoamiskannetta yhteisöjen tuomioistuimissa, vaikka yhteisöjen tuomioistuinten suorittaman kansallisten menettelysääntöjen konkreettisen tarkastelun pohjalta voidaan osoittaa, että näiden menettelysääntöjen mukaan yksityinen ei voi nostaa kannetta, jolla se voisi riitauttaa riidanalaisen yhteisön toimen pätevyyden. Tällaisessa oikeussuojajärjestelmässä edellyttäisiin kussakin konkreettisessa tilanteessa, että yhteisöjen tuomioistuimet tutkivat ja tulkitsevat kansallisia menettelysääntöjä, mikä ylittäisi niiden toimivallan yhteisön toimien laillisuusvalvonnan alalla (edellä 22 kohdassa mainitussa asiassa *Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto* annetun tuomion 37 ja 43 kohta ja edellä 27 kohdassa mainitussa asiassa *komissio v. Jégo-Quéré* annetun tuomion 33 kohta).
- 43 Näin ollen yksityinen ei missään tapauksessa voi nostaa kumoamiskannetta yhteisöjen tuomioistuimissa, vaikka osoittautuisi, että kansallisten menettelysääntöjen mukaan yksityinen ei voi kyseenalaistaa riitautetun yhteisön toimen pätevyyttä muuten kuin ensin sitä rikkomalla (edellä 27 kohdassa mainitussa asiassa *komissio v. Jégo-Quéré* annetun tuomion 34 kohta).
- 44 Tässä tapauksessa on korostettava, että se, että riidanalaista asetusta sovelletaan suoraan ilman kansallisten viranomaisten toimenpiteitä, ei itsessään tarkoita, että toimija, jota tämä asetus koskee suoraan, voi kyseenalaistaa tämän asetuksen pätevyyden vasta sitä rikottuaan. Ei nimittäin ole suljettu pois, että yksityisellä, jota kansallisen oikeuden yleisesti sovellettava säädös, jota ei voida suoraan riitauttaa lainkäyttöelimissä, koskee suoraan, on kansallisen oikeusjärjestyksen mukaan mahdollisuus vaatia kansallisilta viranomaisilta tätä säädöstä koskevan sellaisen toimenpiteen toteuttamista, joka voidaan riitauttaa kansallisessa tuomioistuimessa, jolloin tämä yksityinen voi välillisesti riitauttaa kyseessä olevan säädöksen. Ei myöskään ole suljettu pois, että toimijalla, jota riidanalainen asetus koskee suoraan, on kansallisen oikeusjärjestyksen mukaan mahdollisuus vaatia kansallisilta viranomaisilta tätä asetusta koskevan sellaisen toimen toteuttamista, joka voidaan

riitauttaa kansallisessa tuomioistuimessa, jolloin tämä toimija voi välillisesti riitauttaa kyseessä olevan asetuksen (ks. vastaavasti edellä 27 kohdassa mainitussa asiassa komissio v. Jégo-Quéré annetun tuomion 35 kohta ja edellä 18 kohdassa mainitussa asiassa Eridania ym. v. komissio 8.7.2004 annetun määräyksen 41 kohta).

- 45 Tätä tulkintaa tukee tässä tapauksessa se, että asianomaiset sokerintuottajat riitauttivat toimivaltaisissa Italian tuomioistuimissa sen, että riidanalaista asetusta vastaavilla asetuksilla oli vahvistettu valkoisen sokerin johdetut interventiohinnat Italian kaikkien alueiden osalta markkinointivuosiksi 1996/1997 ja 1997/1998, ja nämä esittivät ennakkoratkaisukysymyksiä, joiden perusteella annettiin asiassa C-289/97, Eridania, tuomio 6.7.2000 (Kok. 2000, s. I-5409) ja asiassa C-160/98, Eridania, tuomio 12.3.2002 (Kok. 2002, s. I-2533).
- 46 Kuten komissio korostaa ja kantajat itsekin myöntävät, kantajat ovat riitauttaneet Tribunale amministrativo regionale del Lazioissa vireille panemassaan oikeudenkäynnissä sen, että asetuksella N:o 1158/2003 oli vahvistettu valkoisen sokerin johdettu interventiohinta Italiassa markkinointivuodeksi 2003/2004. Se, että tämä oikeudenkäynti ei ole "tähän mennessä" johtanut ennakkoratkaisupyynnön esittämiseen yhteisöjen tuomioistuimelle, ei osoita sitä, että kantajat eivät saisi lainkaan oikeussuojaa, kuten ne väittävät. Ei ole siis mitään sellaista, minkä perusteella voitaisiin katsoa, että kantajille ei annettaisi nyt käsiteltävässä asiassa tehokasta oikeussuojaa, mikäli niiden ei sallittaisi saattavan riidanalaisen asetuksen kumoamista koskevaa kannetta yhteisöjen tuomioistuinten käsiteltäväksi.
- 47 Vaikka edellytystä, jonka mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen asetuksesta ainoastaan, jos se koskee häntä sekä suoraan että erikseen, onkin tulkittava tehokasta oikeussuojaa koskevan periaatteen valossa ottaen huomioon eri tekijät, joiden perusteella kantaja voidaan yksilöidä (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 67/85, 68/85 ja 70/85, Van der Kooy v. komissio, tuomio 2.2.1988, Kok. 1988, s. 219, Kok. Ep. IX, s. 307, 14 ja 15 kohta; asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13–17 kohta ja asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, Kok. Ep.



XV, s. I-177, 19–22 kohta), tällaisen tulkinnan perusteella kyseistä edellytystä, josta määrätään nimenomaisesti perustamissopimuksessa, ei missään tapauksessa voida poistaa ilman, että ylitettäisiin yhteisöjen tuomioistuimille perustamissopimuksessa myönnetty toimivalta, koska tällä hetkellä voimassa olevan järjestelmän muuttaminen kuuluu jäsenvaltioille, jotka toimivat EU 48 artiklan mukaisesti (edellä 22 kohdassa mainitussa asiassa Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto annetun tuomion 44 ja 45 kohta ja edellä 27 kohdassa mainitussa asiassa komissio v. Jégo-Quéré annetun tuomion 36 kohta). Kantajat eivät näin ollen voi pätevästi väittää, että se, että EY 230 artiklan neljäs kohta suunnitellaan korvattavaksi Euroopan perustuslaista tehdyn sopimuksen III-365 artiklan 4 kohdalla, olisi ”vain toteava” toimenpide, koska kyseinen sopimus ei voi ennen voimaantuloaan johtaa voimassa olevan järjestelmän muuttamiseen (asia T-142/03, Fost Plus v. komissio, määräys 16.2.2005, Kok. 2005, s. II-589, 81 kohta).

48 Edellä esitetyn perusteella ei voida katsoa, että riidanalainen asetus koskisi kantajia erikseen yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tätä alaa koskevassa vakiintuneessa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla.

49 Nyt käsiteltävä kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta, ilman että olisi tarpeen antaa ratkaisua Associazione nazionale bieticoltorin, Consorzio nazionale bieticoltorin ja Associazione bieticoltori italianin väliintulohakemuksista, joita ne ovat esittäneet vastaajan vaatimusten tukemiseksi.

50 Lopuksi on muistutettava siitä, että kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toissijaisesti toteamaan EY 241 artiklan perusteella, että perusasetuksen 2 artikla on lainvastainen eikä sitä voida soveltaa.

- 51 Tässä yhteydessä on riittävää huomauttaa, että EY 241 artiklassa annettu mahdollisuus vedota siihen, että riidanalaisen soveltamisasetuksen perustana olevaa yleisesti sovellettavaa asetusta tai toimea ei voida soveltaa, ei ole erillinen kanneoikeus eikä sitä voida käyttää kuin liitännäisesti. Koska pääasiassa ei ole kanneoikeutta, EY 241 artiklaankaan ei voida vedota (ks. asia T-194/95, *Area Cova* ym. v. neuvosto, määräys 8.7.1999, Kok. 1999, s. II-2271, 78 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja edellä 18 kohdassa mainitussa asiassa *Eridania* ym. v. komissio 8.7.2004 annetun määräyksen 48 kohta).
- 52 Tässä tapauksessa riidanalaisen asetuksen kumoamista koskevat vaatimukset on jätettävä tutkimatta, joten myös edellä mainittu vaatimus on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se on esitetty näiden vaatimusten tukemiseksi (edellä 18 kohdassa mainitussa asiassa *Eridania* ym. v. komissio 8.7.2004 annetun määräyksen 49 kohta).
- 53 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä kokonaan tutkimatta.

## Oikeudenkäyntikulut

- 54 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, niiden on vastattava omista kuluistaan ja ne on veloitettava korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.
- 55 Neuvosto vastaa omista kuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN**  
(viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Kanne jätetään tutkimatta.**
  
- 2) **Ei ole tarpeen antaa ratkaisua Associazione nazionale bieticoltorin, Consorzio nazionale bieticoltorin ja Associazione bieticoltori italianin väliintulohakemuksista.**
  
- 3) **Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.**
  
- 4) **Neuvosto vastaa omista kuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2005.

H. Jung

kirjaaja

M. Vilaras

jaoston puheenjohtaja